Aº. 1856. Zaturdag

No. 54. 3 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

PUBLICATIE

van den 26 April 1856; *strekkende om te doen ophouden de afwijkingen van de bepalingen omtrent den vorm en den inhoud der dagvaardingen ter verschijning voor het Geregtshof in* burgerlijke zaken.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR,
GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Gelet op de voordragt van het Geregtshof, bij missive van den 14 Maart 1856 No. 7;

Gelet op art. 18 der manier van procederen voor het Geregtshof, art. 5 der Instructie van het Geregtshof, (Publicatien dd. 21 | 22 Mei 1833, G. B. No. 10, en dd. 22 Maart 1843, G. B. No. 2), art. 1, 16 en 18 der Instructie voor den Exploicteur bij het Geregtshof, (Publicatie dd. 28 November | 15 December 1828, G. B. No. 24);

In overweging hebbende genomen de noodzakelijkheid om te doen ophouden de afwijkingen van de bepalingen omtrent den vorm en den inhoud der dagvaardingen ter verschijning voor het Geregtshof in *Burgerlijke Zaken*;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

De navolgende bepalingen te herinneren, opdat daarvan niet verder worde afgeweken:

Artikel 1.

Het doen van alle dagvaardingen ter verschijning voor het Geregtshof in Burgerlijke Zaken, is en blijft opgedragen aan den Exploicteur bij het Geregtshof of zijne Substituten, overeenkomstig art. 18 der manier van procederen voor den Hove en art. 1 der Instructie voor den Exploicteur, met uitzondering alleen van de oproepingen van partijen ter comparitie voor den Commissaris uit het Geregtshof, ten einde op aan den Hove ingediende rekesten te worden gehoord, en van de oproepingen van partij of deszelfs Procureur tot het gevraagde recollement van verklaringen van getuigen, in art. 34 der manier van procederen voor het Geregtshof bedoeld, welke laatste oproepingen aan den Deurwaarder bij het Geregtshof, overeenkomstig zijne instructie, blijven toevertrouwd.

Art. 2.

Onverminderd het vereischte van mandament of appointement van het Geregtshof of diens Commissaris, in de gevallen in welke dit volgens het in deze kolonie van kracht zijnde regt wordt gevorderd, moeten overigens de dagvaardingen voor het Geregtshof geschieden door den Exploicteur of zijne Substituten, zonder eenig bevel van den President van het Geregtshof, met uitzondering alleen van de dagvaardingen in geval van hooger beroep van vonnissen van het Collegie van Kleine Zaken, ten aanzien van welke naar art. 4 dezer Publicatie, wordt verwezen.

Art. 3.

De dagvaardingen en verdere Exploicten door den Exploicteur of zijne Substituten te verrigten, moeten naar gelang van derzelver onderwerp, worden ingerigt naar de voorschriften van art. 18 der Instructie voor den Exploicteur.

Art. 4.

Art. 16 der Instructie voor den Exploicteur heeft alleen betrekking op bevelen van dagbepaling door den President gegeven en op krachtens dezelve gedaan wordende dagvaardingen, in geval van hooger beroep van vonnissen van het Collegie van Kleine Zaken, zoo als die bij art. 26 van het Reglement voor de Regtbank van Kleine Zaken, Bijlage tot de Publicatie dd. 21 Julij 1828, G. B. No. 3, en art. 1 der Publicatie van 21 | 23 December 1830, G. B. No. 17, worden bedoeld.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 26 April 1856.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De waarn. Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 2n. Mei 1856.
De waarn. Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 30 April 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 19n. dezer maand No. 471, is aan den Heer J. J. Hewitt op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als lid van de *Sub Commissie* van Onderwijs, in het district *Nickerie*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

28 April. Van de slavin *Charlotte*, geboren in 1832, dochter van *Serie*, en hare kinderen: *Elisabeth*, geboren in 1851 en *Abram*, geboren in 1854, toebehoorende aan W. P. Rhenardus.

» » Van de slavin *Lena*, geboren in 1811, dochter van *Philippa*, toebehoorende aan plant: *Bleijenhoop en Bleijenrust*, divisie *boven Cottica*.

» » Van den slaaf *Fortuin*, geboren in 1791, zoon van (onbekend), toebehoorende aan M. J. Houthakker.

28 April. Van de slavin *Cornelia*, geboren in 1805, dochter van (onbekend), toebehoorende aan Kores (Guide).

» » Van het slavenkind *Jacquelina*, geboren in 1853, dochter van *Annaatje*, toebehoorende aan B. S. von Knobbelsdorff.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 April 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, tengevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan den slaaf *Willem Hendrik Frederik*, geboren in 1842, zoon van *Carolina*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan W. J. Breukers.

2o. Aan het slavenkind *Frederika Charlotte*, geboren in 1853, dochter van *l'Espérance*, toebehoord hebbende aan A. F. L. Doesburg, (nu boedel).

3o. Aan het slavenkind *Carolina*, geboren in 1846, dochter van *Rebecca*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Destombesburg*, divisie *boven Commewijne*.

4o. Aan de slavin *Antje*, geboren in 1839, dochter van *Sophia*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Cannawappibo*, divisie *boven Commewijne*.

5o. Aan de slavinnen *Isabella*, geboren in 1838, dochter van *Adjuba*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Boxel*, divisie *Para*, en *Elisabeth*, geboren in 1812, dochter van *Diana*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Marys'hope* in *Coronie*.

6o. Aan de slavin *Christina*, geboren in 1834, dochter van *Jaba*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Plaisance* ½, in *Nickerie*.

7o. Aan het slavenkind *Marie*, geboren in 1850, dochter van *Johanna*, toebehoord hebbende aan J. Levij geboren Jacobs.

en 8o. Aan de slavin *Martha*, geboren in 1823, dochter van *Trui*, en hare kinderen *Cornelia*, geboren in 1844, en *Claartje*, geboren in 1847, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Nieuw Meerzorg*, divisie *beneden Cottica*; —

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Willem Hendrik Frederik Breekers.*
2o. *Frederika Charlotte Soedburg.*
3o. *Carolina Ombesburg.*
4o. *Louisa Maria Antje Anawap.*
5o. *Isabella Kresti.*
Elisabeth Kresti.
6o. *Christina Plesans.*
7o. *Maria Elisabeth Revij.*
en 8o. *Martha Eludt.*
Cornelia Eludt.
Klaartje Eludt.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements – Secretarie.

Paramaribo, den 26 *April* 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer kolonie wordt hiermede bekend gemaakt dat, ten gevolge van het daartoe door T. Allen gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan den slaaf *William*, geboren in 1808, zoon van *Roxanna*, toebehoord hebbende aan den Lande; — en dat gemelde gemanumitteerde voortaan de namen zal voeren, van:

Wilhelmus Alde.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements – Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden MAANDAG den 5den Mei, des morgens ten 8 ure, zullen de per den Kolonialen Schoener *Curaçaonaar*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 30 *April* 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. Het slavenmeisje *Susanna*, aankomende A. Langguth.

2o. De slavin *Frederika*, aankomende J. C. Telting JGz.

Terwijl sedert 1 Maart ll. als afwezig zijn opgegeven;

1o. De slavenjongen *Jacob*, aankomende J. G. Salomons nom. ux.

2o. Het slavenmeisje *Jacquelina*, aankomende J. A. Jacott.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich, door zoodanige handelwijze, zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 2 *Mei* 1856.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

SEQUESTERS

der plantage *Nieuwhoop*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, tegen *Kontante Betaling*;

20 VATEN SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen *acht* dagen, van plantage af te halen.

Zullende de inschrijvings-biljetten ter Griffie van het Geregtshof tot Maandag den 5den dezer, des morgens ten 9 ure, worden aangenomen. (5940)

Paramaribo, den 2 *Mei* 1856.

Nieuwstijdingen.

Britsch-Guijana.

Volgens de bij ons ontvangen Demerarijsche dagbladen tot 24 April, heeft men er gedurende de laatste veertien dagen eenige zware regenbuijen gehad, doch over het algemeen hield de droogte aan, waardoor de oogst zeer leed.

— De uitvoer van hoofdproducten gedurende datzelfde tijdvak beliep aan Suiker: 1,594 oksh. 112 tierces, 48 barrels, 100 pakken en 380 zakken; Rum: 1,149 puncheons, 19 oksh. en 8 barrels; Melassie: 142 puncheons en 20 okshoofden.

— Uit de door Z. Exc. den Gouverneur gehouden rede bij gelegenheid der opening van het vereenigd hof, blijkt onder anderen dat de inkomsten gedurende het verleden jaar bedragen hebben 994,426 doll., zijnde 58,026 doll. meer dan de begrooting; de uitgaven, — zonder inbegrip der emigratiekosten, — 931,754 doll., zijnde 15,734 minder dan de raming.

De begrooting voor het loopend jaar bedraagt 1,142,620 doll., zijnde 195,132 doll. meer dan die van het afgeloopen jaar. Dit is veroorzaakt door de groote sommen, welke op het budget gebragt zijn om te voorzien in de uitgaven, tengevolge van het oproer in Februarij ll.; de daarstelling van de hulp-policiemagt en de vermeerderde kosten voor de gevangenissen en straf-etablissementen.

Frankrijk.

De *Moniteur* behelst een besluit, krachtens hetwelk, bij gelegenheid der geboorte van den prins, alle staatkundige uitgewekenen, die zich onderwerpen, in Frankrijk zullen mogen terugkeeren. Dit besluit wordt voorafgegaan door eene opgave van het getal personen, die zich wegens staatkundige misdrijven nog in Afrika of buitenslands bevinden. Daaruit blijkt dat onder de republiek 11,000 personen, wegens de gebeurtenissen in Junij, tot deportatie naar Algerie veroordeeld zijn; dat hun aantal door de gunst des keizers thans tot 306 verminderd is, en dat het cijfer van 11,200 personen, die in December 1851 over de grenzen gebragt of gebannen zijn, door de gratie des keizers tot 1058 verminderd is.

— De senaat was den 29 Maart bijeengeroepen, om een voorstel te onderzoeken van de heeren Troplong en Portalis, ten einde te voldoen aan de uitnoodiging, vervat in een artikel des *Moniteurs*, betreffende de pligten van dit ligchaam. Het voorstel strekt namelijk om de vondelingen dienstbaar te maken tot bevordering der kolonisatie van Algerie. Hun aantal bedraagt ongeveer 300,000. Op dit oogenblik gaat de geheele Europesche bevolking van Algerie het getal van 250,000 personen niet te boven, zoodat eene jaarlijksche overzending van zulke kinderen van grooten invloed zou zijn. Van den anderen kant is het te vreezen, dat de landbouw in Frankrijk, door dien maatregel zeer benadeeld zal worden, daar velen van deze kinderen door de landlieden geadopteerd zijn en als leden van het gezin beschouwd worden.

— Uit Parijs wordt den 20 Maart gemeld: Dezer dagen is in de diepste ellende en letterlijk van honger gestorven, zekere letterkundige, Alexander Tinconi, een man van ongeveer 50 jaren. De man was niettemin zeer gegoed, maar zoo aan zijne studiën overgegeven, dat hij de zorg voor zijn ligchaam verwaarloosde. Men vond zijn lijk uitgestrekt op een hoop boeken en manuscripten in alle talen. Hij sprak met gemak twaalf talen en het aantal waarin hij min of meer bedreven was, was nog veel grooter. Om zich een begrip te vormen van den toestand waarin men hem vond, zal het genoeg zijn te weten, dat hij in geen twee jaren van linnen of kleederen had gewisseld.

Engeland.

Berigten uit de Vereenigde Staten vermelden, dat de heer Brown den 11den Maart in den senaat te Washington eene jegens Engeland zeer vijandige rede heeft gehouden. Hij ondersteunde de inzigten der regering betreffende het Bulwer-Clayton tractaat, hetwelk bovendien maar voor ééne uitlegging vatbaar was. Hij noemde Engelands interpretatie in strijd met het gezond verstand. Verder laakte hij het gedrag van Groot-Brittannie in de zaak der aanwervingen, ook was hij tegen eene arbitrage, omdat eene groote republiek, zoo als de Vereenigde Staten moeijelijk regt zoude vinden bij een gekroond hoofd in Europa.

Bij gelegenheid der behandeling van de bill tot vermeerdering der vloot en verdedigingswerken, heeft de heer Cass, zich hevig tegen Engeland verklaard. Onder anderen heeft hij gezegd, dat Groot-Brittannie, zooveel heeft geleden door den oorlog tegen Rusland, dat het niet onwaarschijnlijk is, dat het een oorlog tegen Amerika zoekt aan te gaan, alleen met het doel om zijn verloren roem te herstellen. Verder heeft hij verklaard, dat hij niet inzag, hoe het geschil betreffende Centraal-Amerika aan eene scheidsregterlijke uitspraak onderworpen kon worden. Er was toch, volgens zijn gevoelen, geen sprake van eene grensscheiding, of schadeloosstelling, maar van de eenvoudige kwestie over de beteekenis van een woord. Geen scheidsregter, hetzij hij al of niet de Engelsche taal kent, zal beter de beteekenis kunnen zeggen van het woord: *accupy*, dan de Amerikanen zelven.

In eene zijner laatste zittingen, heeft het komitté voor buitenlandsche zaken, belast met het in gereedheid brengen eener bill, strekkende tot vernietiging van het tractaat met Denemarken of tot weigering der betaling van den Sondtol, zijn rapport ingediend, hetwelk is aangenomen, in weerwil van de oppositie van een groot aantal leden, welke beweerden, dat een tractaat deel uitmaakte van de wetgeving des lands en slechts vernietigd konde worden met de gemeenschappelijke medewerking der beide wetgevende vergaderingen en de goedkeuring van den president.

— De *Times* wijdt op nieuw een leidend artikel aan de kwestie betreffende de aanwervingen voor het Britsche vreemden legioen in de Vereenigde Staten en herhaalt zijn vroeger beweren, dat de instructien der Engelsche regering dienaangaande slechts ten doel hadden het algemeen in de Ver. Staten bekend te maken, dat genoemde Britsche regering bereid was die vrijwilligers aan te nemen, welke zich op eene bepaalde plaats van hare bezittingen in Amerika aanmeldden, en dat de heer Marcy heeft toegestemd, dat deze instructien niet in strijd waren met eenige wet der Vereenigde Staten, hoewel ze thans door hem worden opgevat als indruischende tegen eene onbestemde en onverstaanbare wet van zijne eigene conceptie. Mogt de heer Crampton zijne instructien hebben te buiten gegaan, dan is hij daarvoor verantwoordelijk, zegt de *Times*, doch men onderzoeke eerst

of hij werkelijk schuldig is. Het blad geeft verder zijne verwondering te kennen, dat lang nadat de aanwervingen op verzoek van het kabinet te Washington gestaakt waren, ditzelfde kabinet niettemin klagten indiende, tegen Britsche ambtenaren, die zich daarmede hadden afgegeven, en geeft ten slotte als zijne overtuiging te kennen, dat een en ander slechts toe te schrijven is aan den invloed eener zekere partij in Amerika, welke naar eene vernedering van den Britschen naam streeft, en als het beste middel daartoe eene terugroeping van den heer Crampton beschouwt.

— Naar men van doorgaans wel onderrigte zijde uit St. Petersburg verneemt, zou onmiddelijk na het sluiten van den vrede, de Russische regering zich ernstig bezig houden, om de handelsbetrekkingen met de overige Europesche staten te bevorderen en uit te breiden. Tot dat einde zal men van het beschermend stelsel afzien, en in plaats van hetzelve, matige in- en uitgaande regten invoeren. Wenken, die daarover het eerst uit Parijs, in overeenstemming met het Londonsche kabinet, zijn gegeven, schijnen de Russische regering tot deze verzoenende handelwijs overgehaald te hebben.

— De haven van Nicolaieff wordt nu in eene handelshaven veranderd en het militaire arsenaal verwijderd, zoo als alle daarmede in verband staande etablissementen. De Russische regering heeft eene kommissie met het toezigt over die veranderingen belast.

— Naar men uit Vera Cruz van den 22sten February verneemt, heeft het kasteel van Ulloa zich in den nacht van den 12den ten gunste van Haro y Tamariz verklaard, en den 18den kondigde het de burgers van Vera-Cruz aan dat de stad, ingeval van weigering om zich over te geven, gebombardeerd zoude worden. Na verloop van twaalf uren opende de citadel dan ook haar vuur en zette dit een uur lang voort. Twee personen werden gekwetst en de gebouwen leden eenige schade. Intusschen kwam het Fransche fregat *Pénélope* van Sacrificios aan, hetwelk tusschen het fort en de stad ten anker ging liggen. Alles bleef bij het oude tot den 19den, als wanneer de oorlogsstoomboot *Guerrero* kwam aanstoomen, om het Mexicaansche schip *Guadeloupe* buiten de haven te boegseren; terwijl zij hiermede bezig was, werd zij 15 minuten lang uit het slot beschoten, zoodat de eerste luitenant en 4 matrozen gedood en 7 andere gekwetst werden. Ondertusschen viel eene bom van het fort Santiago in het kasteel van Ulloa, waardoor een ammunitie-wagen sprong en 16 man gedood of gekwetst werden. Den 20sten moest het kasteel zich aan de stad overgeven.

— Uit London wordt den 20 Maart gemeld: Nog immer is geen spoor ontdekt van het gestolen zilverwerk der kinderen onzer koningin, hoewel de geheele policie ijverig in de weer is om den dader op te sporen.

De *Times* zegt, dat bij deze gelegenheid gebleken is, dat koninklijke reizigers hunne waarden al zeer slecht laten inpakken. De beker van den prins van Wallis was in eene vrouwenkous gewikkeld; om de zilveren messen en vorken van den prins Alfred een vrouwenhemd gewonden; de lepels van prins Arthur waren in een zakdoek en de thee en melkkannen van de prinses Victoria in den flanellen onderrok harer kamenier gestopt. Waren de enkele pakjes met een zeker ander voorwerp, dat de vrouwen bij hare kleedij bezigen, samengebonden, dan had men kunnen uitroepen: *Honi soit qui mal y pense!*

— Per de overland mail is thans de proclamatie bekend geworden, waarbij de inlijving van Oude bij de Britsch Indische bezittingen openbaar wordt gemaakt. Daarin wordt onder anderen gezegd, dat de beweegredenen daartoe gezocht moeten worden in het onophoudelijk schenden van het tractaat, hetwelk de Oost Ind. compagnie in 1801 met den koning van Oude gesloten had, door de regeerders die elkander sedert in Oude opgevolgd hebben, terwijl het Ind. bestuur van zijn kant dit tractaat gedurende meer dan eene halve eeuw ongeschonden heeft bewaard; en dit herhaaldelijk schenden heeft zelfs plaats gehad, niettegenstaande het Britsch Indische bestuur het niet aan talrijke vertoogen heeft laten ontbreken. Bij dit alles kwam de dwingelandij en verdrukking der opeenvolgende regeerders, zoodat het Britsch Indische bestuur de bevolking van Oude, moest overlaten aan eene nimmer eindigende tirannij, of het moest tusschen beide komen, ten einde Oude uit den rampzaligen staat op te heffen waartoe het vervallen was, zoodat het zonder dralen dit laatste alternatief heeft gekozen, nadat bevorens aan den koning het voorstel was gedaan om zijn gebied in der minne aan de Oost-Indische Compagnie af te staan, met de verzekering dat hij en zijne familie een ruim jaargeld zouden genieten, welk voorstel echter door hem van de hand gewezen werd.

Het koningrijk Oude wordt gezegd 24.000 vierkante mijlen te beslaan en telt eene bevolking van 3 a 4.000 000 zielen.

— In de London docks had op den 28n. Maart een verschrikkelijk ongeluk plaats. Twee meisjes bezochten namelijk haren aldaar geëmploijeerden broeder, die haar de schepen, kelders en pakhuizen liet zien. Hij geleide haar ook naar de hydraulische kraan en toen hij haar voor eenige oogenblikken moest verlaten, vermaande hij zijne zusters de opening in den grond, waardoor de machine op en neder gaat, niet te digt te naderen. De nieuwsgierigheid was echter sterker dan de vrees. De beide meisjes bogen zich over de opening om naar beneden te zien. In hetzelfde oogenblik ging de machine naar beneden en scheidde de hoofden der meisjes van de rompen, zoodat de eersten mede naar beneden stortten, terwijl de laatsten op den rand der opening nedervielen. Men moest den ongelukkigen broeder met geweld bedwingen, daar hij in wanhoop in de diepte wilde springen.

Toestand van het Hemelsche Rijk.

Sedert het uitbarsten van den opstand in China, heeft men onophoudelijk van de wreedheden vernomen, die door de rebellen gepleegd werden. Het is waar, dat deze zich daaraan schuldig maken; maar wanneer men de handelingen der keizerlijken nagaat, dan zal men zien, dat deze in dit opzigt vooral niet bij de rebellen behoeven achter te staan. Opmerkelijk is dienaangaande een schrijven van dr. Parker, den nieuwen Amerikaanschen gezant in China, aan zijne vrienden te Boston. Deze zegt namelijk, dat de tegenwoordige Chinesche regering niets anders is dan eene, hier meer, daar minder, openbare roóversregering. Niemand kan regt bekomen, alleen met geweld is dit te verkrijgen, hetwelk ten gevolge heeft, dat dikwijls geheele plaatsen en stammen tegen elkander in het harnas gejaagd worden. Zoo heeft b. v. een ambtenaar van den tweeden rang eene jonk, welke aan de regering toebehoorde, aan zeeroovers verpacht die hem daarvoor regelmatig een zeker aantal procenten van hunnen roof betaalden, of hem de geroofde schepen ten verkoop overleverden. Terwijl dit voorviel, stond het geheele district tegen de regering op. Stammen trokken tegen stammen te velde, een aantal dorpen werden in de asch gelegd; mannen, vrouwen en kinderen werden vermoord of als slaven verkocht; doch de Mandarijnen bekommerden zich om dit alles niet.

Voor eenigen tijd hadden de keizerlijken eene door de aanhangers van Taiping Wang bezette stad ingenomen en de geheele bevolking met de troepen gedood, met uitzondering van een 400tal knapen, die voor den bevelhebber der keizerlijken gebragt werden. Deze wendden zich tot een dier knapen met de volgende woorden: » Kleine schurk, wie is uw vader?" De knaap antwoordde hierop: » een doctor van den tweeden rang." » Wien bid gij aan?" vroeg eerstgemelde daarop weer. » Men leerde ons Shangti (de benaming van God bij den Evangelischen Christen en bij de aanhangers van den jongeren broeder van Christus) te aanbidden." » Ik zal u," hernam hierop de bevelhebber, » leeren Shangti te aanbidden. Gij zult allen » sterven!" Op deze woorden viel de knaap met een aantal anderen voor den bevelhebber op de knieën en bad om genade. Dit was echter te vergeefs. De kinderen moesten op bevel van den wreedaard levendig begraven worden. Ten slotte werden de 400 knapen onder de twee kommandanten, die de keizerlijken aanvoerden verdeeld. Een hunner liet de zijnen los, doch de ander, die het woord tot den knaap gerigt had, bragt het vonnis letterlijk ten uitvoer. Den 200 onschuldigen werden de handen over den rug gebonden, en vervolgens wierp men hen in een diepen kuil, dien men daarna met aarde vulde. Onder een luid gejubel stampten de keizerlijken met hunne voeten op dit graf en spotten met den Shangti, die zoo weinig in staat was zijne vereerders te beschermen.

Soortgelijke daadzaken en dezelfde verhalen van den rampzaligen toestand van het Hemelsche Rijk vindt men ook in de talrijke beschrijvingen der over vele binnenlanden in China verspreide R. Katholijke zendelingen. Het zal wel onnoodig zijn te zeggen, dat onder zulke afschuwelijke wreedheden het land in eene eeuwige spanning en in een voortdurenden staat van oproer verkeert.

Men kan zich bij dit alles niet verwonderen, dat de Chinezen een aantal klagten inbrengen tegen de vreemdelingen, voornamelijk tegen hen, die er op uit zijn om de *Vaderlandsche* zeden te ondermijnen, waartoe gelijk men weet, de zendelingen ijverige pogingen aanwenden. Zoo is eene Chinesche circulaire van wege den gezamenlijken handelstand te Canton tegen den zendeling dr. Pakia in het licht verschenen, waarin aan dezen niet alleen zijne genegenheid jegens de rebellen, maar ook andere misdadige zaken ten laste gelegd worden. De handelsstand te Canton protesteerde, naar men zegt, openlijk tegen de erkenning van den heer Parker als Amerikaanschen gezant en heeft dit protest met groote zwarte letters op rood papier laten drukken.

Dikwijls wordt gesproken van het verval van een staat en voorspelt men als een noodzakelijk gevolg daarvan zijn ondergang. Is dit waar, dan is het zeker dat het Hemelsche rijk weldra een ondergang zal moeten bereiken, die te grooter zal zijn, naarmate het rijk zelf onmetelijk groot is, doch waarvan de gevolgen voor de wereldgeschiedenis niet te berekenen zijn.

Een verschrikkelijk voorval.

Niet ver van Messina heeft onlangs eene gebeurtenis plaats gehad, welke alweder bewijst, dat sommige voorvallen uit het dagelijksche leven, de gruwelen van romans en treurspelen overtreffen.

Een landman uit den omtrek van Messina, die door den watersnood have en goed verloren

had; was in December van daar vertrokken en opziener geworden op een klein landgoed nabij Syracuse; hier vatte hij liefde op voor de dochter van zijnen heer; die liefde werd met wederliefde beloond, en hij verstoutte zich, den vader zijner geliefde om hare hand te verzoeken. Deze weigerde dit en joeg hem, onder de meest beleedigende uitdrukkingen en scheldwoorden uit zijne dienst. Deze scheiding der gelieven vermeerderde slechts hun verlangen, elkaar te bezitten; zij vonden door bemiddeling eener dienstmaagd gelegenheid elkander te spreken; en eindelijk haalden zij een' priester over hen heimelijk te trouwen. De jonggehuwden spraken daarop met elkaar af, naar de overzijde der zee te vlugten, waar in Capua een rijke oom van den minnaar woonde, en deze vlugt werd den 18 Februarij ook werkelijk ten uitvoer gebragt.

Maar naauwelijks waren de vlugtenden 1000 passen van huis verwijderd, toen de jonge vrouw plotseling door een toeval overvallen werd en voor de voeten van haren gemaal neerzonk.

Deze snelde terstond naar de naastbijgelegen boerenwoning om hulp te roepen, terwijl nu echter de vrouw van den bewoner zich dadelijk naar de plaats des ongevals spoedde, ijlde haar man naar het slot van den vader der bruid en deelde daar het voorgevallene mede.

De vader was woede en smart buiten zich zelven, rukte zijn geweer van den wand, en beval zijnen lieden hem te volgen en ook een aantal honden mede te nemen, opdat de schaker, wien hij tot schrikwekkend voorbeeld stellen wilde, niet zou kunnen ontvlugten.

Toen hij dezen zag, legde hij dadelijk zijn geweer op hem aan, om hem, zoo als hij zeide, door een schot in het been de vlugt te beletten; de kogel miste het doel en verpletterde het hoofd van de vrouw des daglooners, waarover deze zoo woedend werd, dat hij op zijn' meester aanvloog en hem gewurgd zou hebben, zoo niet de meegenomen honden hem beet gepakt en op den grond geworpen hadden.

Nu vielen heer en knecht op den schaker aan, sloegen hem met stokken en knuppels, dat hij bewusteloos naast zijne echtgenoot neder viel, en sleepten hem toen het slot binnen, waar hij, ten gevolge der bekomene wonden, en zonder dat men hem geneeskundige hulp verleend had, nog dienzelfden nacht stierf. Ook de boer, om wien zich niemand bekommerd had, werd den volgenden morgen dood gevonden; de honden, die hem niet loslieten, hadden hem, toen hij zich van hen wilde bevrijden, de keel doorgebeten; hij laat zes kinderen na, waarvan de oudste eerst acht jaar is.

De jonge vrouw kwam weder bij; maar toen op den 11 Feb. haar vader in hechtenis genomen en zij den dood haars minnaars vernam, werd zij krankzinnig. De vader heeft zich uit wanhoop, in zijne gevangenis opgehangen.

Burgerlijke Stand

Van den 25sten April tot den 1sten Mei zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 26sten April, Anna Lamsma, 23 jaren, Jager. — Den 27sten, Matthijs Transen, 19 jaren, Hoornblazer bij het Batt. Jagers No. 27. — Den 30n, Pierre Jacobus Noizeux, 47 jaren. — Den 1n. Mei, Gerrit Bottjer, 57 jaren. — Idem, Cora Zuilens, 65 jaren.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 2den dezer, het schip *Zwaluw*, kapt. Uitermark, van Amsterdam.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Anna, kapt. Hilbrands, adres bij M. D. Haidekoper. Sluit HEDEN.

Urania, kapt. C. J. Stapert, adres bij Gebrs. Samson. — Sluit HEDEN.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon. — Sluit uiterlijk 5 dezer.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij. — Sluit uiterlijk 25 dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Jan Visser, kapt. Driest, adres bij M. M. Curiel.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Johanna Maria, kapt. Schaap, adres bij Gebrs. Reelfs.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Aidina Anna Susanna, kapt Schenk, adres bij H. C. Levij.

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekende heeft de eer, namens het *ARMBESTUUR* der *Nederlandsche Israelitische Gemeente* de vrouwelijke Lidmaten derzelver Gemeente te herinneren, dat de *VOORWERPEN* voor de **LIEFDADIGHEIDS-LOTERIJ**, tot het laatst der maand Junij zullen worden ingewacht.

Het Bestuur twijfelt niet aan eene ruime medewerking, welke hetzelve in staat zal stellen om den nood der arme Lidmaten te lenigen.

De Kommissaris, belast met het Secretariaat,
E. SOESMAN.

Gisteren beviel voorspoedig van eenen ZOON, mijne geliefde Echtgenoote ESTER BUENO DE MESQUITA.

Demerary, den 21 April 1856.
J. R. ARRIAS.

Deze strekt tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden. (5941)

(5243) De ondergeteekende, in de gelegenheid gesteld zijnde, om binnen korten tijd in de behoefte te voorzien, die er bestaat omtrent eene behoorlijke verzameling van de *PUBLICATIEN* dezer Kolonie, van af het jaar 1816 — 1855, heeft de eer ook langs dezen weg daarvan aan de Ingezetenen dezer Kolonie kennis te geven.

De lijsten van inteekening op dusdanigen BUNDEL worden door hem rondgezonden, terwijl tot meerder gerijf eenige gedeponeerd zijn in de Lees-Bibliotheek van de Heeren A. H. VAN BORCHAREN & Co. en in de Societeiten *de Vriendenkring* en *Ons Genoegen*.

Hij vertrouwt, dat eene ruime deelneming, hem in staat zal stellen, om de groote kosten aan die uitgave verbonden, te dekken.

Paramaribo, den 2 Mei 1856.
C. L. G. VAN AMSON.

(5943) De vroeger geannonceerde verkoop van onderstaande ERVEN en GEBOUWEN zal alsnu plaats hebben op DINGSDAG den 6n. Mei e. k. door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, alwaar de bewijzen van eigendom en koopconditien ter *visie* liggen, als:

Het *ERF* en daarop staande *GEBOUWEN*, aan de *Heeren straat*, bekend onder N. W. La. A No. 50, O. W. La. A No. 20.

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Hooge straat*, bekend onder N. W. La. E No. 303, O. W. La. D No. 798, aankomende A. F. VAN AMSON n. ux.

Alsmede: Een **Rijpaard** en eene **Koe**.

ADMINISTRATEUREN

der plantaadje *Berkshoven en Oostrust*, zullen aan de minst inschrijvenden aanbesteden, naar gelang van de kwaliteit, de levering van de navolgende **KLEEDINGS BEHOEFTEN**:

890 Ellen *Osnab. Linnen.*
570 „ *blaauw dito.*
50 „ *Vriesbont.*
65 *Osnabrugslinnen Boezeroenen.*
25 „ *Broeken.*
130 Ellen *gebl. Katoen.*
60 *Duffels.*
2 *Waakrokken.*
60 *Hoeden.*
70 *Matrozen Messen.*
30 *Scheermessen.*
60 *Scharen.*
60 *Kammen.*
500 *Naalden.*
2 ℔ *Naaigaren.*
60 *Spiegeltjes.*
60 *Tonteldoozen en Stalen.*
500 *Vischhoeken.*
500 *Vuursteenen.*

De inschrijvings-billetten, vergezeld van monsters, worden aangenomen tot Woensdag den 7den Mei, en de conditien liggen ter inzage ten kantore van J. F. WERGES. (5945)

Paramaribo, den 2 Mei 1856.

De Pillen van Holloway

gebruike men ter genezing van galziekten, zware hoofdpijnen en ongesteldheid in de ingewanden.

De heer Jan Anderson, koopman te Ballymoney in het graafschap Antrim, heeft het volgende geschreven aan den professor Holloway, omtrent het gebruik van deszelfs pillen. „Rose M. Clure, woonachtig te Balnagashal bij Ballymoney leed sedert vijf maanden aan zware hoofdpijnen, en hevige smart in de maag en ingewanden. Zij raadpleegde verscheidene bekwame geneesheeren te Coleraine, Ballymoney en andere plaatsen, doch zonder goed gevolg. Eindelijk raadde men haar aan, de pillen van Holloway te gebruiken, en, na een kort tijdsverloop, herstelde zij door dit onvergelijkelijk geneesmiddel, en was tevens in staat, hare dagelijksche bezigheden te hervatten."

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, à *f* 1 en *f* 3. (5942)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**